

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce: **B. T. N.H.**, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, zastoupeného Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Praha, Václavské nám. č. 21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.12.2012, č. j. OAM-360/ZA-ZA06-ZA04-2012, **ve věci udělení mezinárodní ochrany,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 18.12.2012, č.j. OAM-360/ZA-ZA06-ZA04-2012 žalované Ministerstvo vnitra ČR zamítlo žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb. o Policii ČR ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). K podání žádosti žalobce vedla snaha o získání legalizace jeho dalšího pobytu na území České republiky. Tento důvod však nelze podřadit pod důvody uvedené v § 12 zákona o azylu, a proto žalovaný zamítl žádost žalobkyně podle ust. § 16 odst. 1 písm. f) cit. zákona jako zjevně nedůvodnou.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal, že žalovaný správní orgán při zjišťování stavu věci porušil ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., o správním řízení. V popředí důvodu žádosti o udělení mezinárodní

ochrany byly obavy žalobce z nezvládnutí situace spojené s vážnou nemocí jeho syna, zejména se zajištěním finančních prostředků k jeho léčbě. Podle žalobce si žalovaný neopatřil dostatečné množství podkladů pro objektivní rozhodnutí. Nemůže souhlasit s tím, že byl v rámci správního řízení ze strany žalovaného řádně obeznámen o možnostech seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí ve věci. Žalovaný dostatečným způsobem nezdůvodnil, proč mu nebylo možno udělit azyl z humanitárních důvodů podle ust. § 14 zákona o azylu. Žalovaný odkázal v odůvodnění na obecné informace o Vietnamu, aniž by konkrétně uvedl, na základě kterých konkrétních skutečností z těchto zpráv ke svým závěrům došel. Kromě toho žalovaný se přesvědčivě nevypořádal s otázkou možného udělení doplňkové ochrany a neposoudil, zda mu skutečně nehrozí v případě návratu do země původu vážná újma.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 23.1.2013 popíral oprávněnost žaloby, která neprokazuje nezákonnost výroku napadeného rozhodnutí. Odkázal na obsah správního spisu, zejména na vlastní žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany a jeho výpověď, jakož i na samotné vydané rozhodnutí, z nichž je zřejmé, že žalovaný v celém průběhu správního řízení postupoval v souladu s příslušnými právními normami a procesně správným způsobem a dbal na ochranu práv žalobce garantovaných mu právním řádem České republiky. Odkázal dále na závěry svého rozhodnutí s tím, že v průběhu správního řízení žalobce neprokázal, a to ani v podané žalobě, žádné konkrétní okolnosti nasvědčující pronásledování jeho osoby podle ust. § 12 zákona o azylu či hrozbě vážné újmy podle ust. § 14a téhož zákona. Proto byla jeho žádost zamítnuta jako zjevně nedůvodná ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu. Hlavní důvodem žádosti žalobce byla touha přispívat za pomoci peněz získaných v ČR na pomoc svého syna, který ve Vietnamu podstupuje speciální rehabilitace.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 18.12.2012, č. j. OAM-360/ZA-ZA06-ZA04-2012, jakož i připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, a poté dospěl k závěru, že žaloba žalobce není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce při pohovoru k žádosti dne 30.11.2012 odpověděl na otázku, z jakých důvodů žádá o udělení mezinárodní ochrany to, že by chtěl v České republice zůstat a pracovat, aby si mohl vydělat nějaké peníze na léčbu svého syna. Syn je od narození vážně nemocný a v ČR podstoupil rehabilitace, které nepomohly. V červenci 2011 syna poslali k rodičům do Vietnamu, tam bylo zjištěno, že nemá v pořádku nervový systém a podstupuje speciální rehabilitace. Jeho manželka žije pořád v ČR a žalobce od ní nechce odejít. Obdržel rozhodnutí o vyhoštění, avšak odjet nechce. Ve Vietnamu by neměl možnost vydělat si peníze, což by ovlivnilo léčbu jeho syna. Do vlastnoručně psaného prohlášení žalobce rovněž uvedl, že v ČR by si chtěl vydělat nějaké peníze na léčbu svého syna, který je v současné době ve Vietnamu, denně chodí na speciální rehabilitace a je naděje, že bude normální jako ostatní děti. Z obsahu správního spisu žalovaného dále vyplývá, že dne 10.12.2012 byl s žalobcem proveden pohovor k důvodům jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z obsahu

protokolu o tomto pohovoru krajský soud zjistil stejné důvody jako výše uváděné a dodal, že sňatek uzavřel na Vietnamské ambasádě v Praze v roce 2008 a s manželkou každý měsíc musí posílat do Vietnamu svým rodičům peníze na léčbu syna. Dodal, že chce požádat o to, aby mu Česká republika udělila humanitární azyl, aby tady mohl žít legálně. V závěru pohovoru uvedl, že chce využít svého práva, aby mu obsah celého pohovoru byl zpětně přetlumočen za účelem jeho kontroly a na otázku, zda má k zápisu jednotlivých otázek a odpovědí v rámci pohovoru nějaké výhrady odpovídal, že nikoliv.

Podle ust. § 12 zák. o azylu se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je buď to pronásledován za uplatňování politických práv a svobod a nebo má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

Podle ust. § 14 citovaného zákona, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.

Podle ustanovení § 14a zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

Podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel neuvádí skutečnost svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu v platném znění.

V daném případě žalobce v průběhu celého správního řízení i v žalobě samotné uváděl opakovaně stejné a jediné důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Těmito důvody byla v podstatě snaha o zlegalizování jeho dalšího pobytu v České republice, aby zde mohl dále pobývat s manželkou a vydělat finanční prostředky na léčbu svého syna, které pobývá a léčí se u jeho rodičů ve Vietnamu. Co se týče takto uplatněných důvodů žádosti o udělení mezinárodní ochrany, krajský soud se zcela ztotožňuje se závěrem a právním názorem žalovaného správního orgánu, že tento důvod nelze podřadit pod důvody uváděné v ust. § 12 zákona o azylu. Žádný důvod obsažený ve shora citovaném ustanovení § 12 zákona o azylu žalobce v průběhu řízení ani neprokázal ani netvrdil. Také důvod spočívající v potřebě legalizovat pobyt v České republice nelze považovat za důvod pro udělení mezinárodní ochrany, neboť právní úpravu pobytu cizinců na území ČR obsahuje zákon č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území ČR, jehož institutů mohl žalobce využít a jehož zákonné instituty nelze nahrazovat udělením mezinárodní ochrany. V tomto řízení rovněž nebyl ani prokázán některý z důvodů uvedených v § 14a zákona o azylu, pro který by žalobci hrozilo nebezpečí vážné újmy v případě návratu do vlasti. Žalobce ostatně žádný takový důvod v průběhu

řízení ani neuvedl. Není možno také souhlasit s námitkou žalobce, že si žalovaný neopatřil dostatečné množství informací při zjišťování stavu věci, a že tak porušil ust. § 3 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb. v platném znění). Není také pravdivé tvrzení žalobce (jak vyplynulo z obsahu připojeného správního spisu žalovaného), že žalobce nebyl seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí, a že tím žalovaný porušil ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Jak vyplynulo z obsahu protokolu o provedeném pohovoru s žalobcem ze dne 10.12.2012, žalobce využil svého práva, aby mu obsah protokolu byl znovu přetlumočen a k tomuto obsahu žádné připomínky neměl. Přitom právě podstatné skutečnosti a zjištění ve správním řízení o udělení mezinárodní ochrany vyplývají jednak ze žádosti o udělení mezinárodní ochrany a z pohovoru o důvodech této žádosti. Krajský soud nehodnotí jako důvodnou ani žalobní námitku, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, pokud jen obecně odkazuje na informace o zemi původu žalobce a že se odůvodnění nevypořádává s otázkou udělení doplňkové ochrany s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu. V případě zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodné je správní orgán povinen se v odůvodnění vypořádat s otázkou možného udělení doplňkové ochrany (viz např. rozsudek NSS č.j. 1Azs 107/2008-78). V tomto směru v odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce neuvedl v průběhu řízení žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno dospět k závěru, že by mu v zemi původu hrozilo nebezpečí vážné újmy z některé z důvodů uvedených v ust. § 14a zákona o azylu. Z obsahu správního spisu je nepochybné, že žalobce skutečně žádný důvod ani skutečnost svědčící o nebezpečí vážné újmy ve smyslu ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu ani neprokazoval, ba ani se o takovém důvodu nezmínil. Nebylo proto povinností žalovaného správního orgánu detailně se zabývat informacemi o poměrech země původu žalobce a z této skutečnosti už vůbec nelze učinit závěr, že právě proto je odůvodnění rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když procesně úspěšný žalovaný právo na náhradu nákladů řízení neuplatňoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 4. července 2013

JUDr. Petr Indráček
Samosoudce